

เป้าหมายการทำงานของเอกอัครราชทูตชะโดชิมะ (ฉบับเพิ่มเติม)
(ประกอบด้วย 5 เสาหลัก รวม 10 เป้าหมาย)

พฤษภาคม 2559

เสาหลักที่ 1 : เป้าหมายเชิงบูรณาการ

(เป้าหมายที่ 1) การให้ความร่วมมือสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าของภาคอุตสาหกรรม

เนื่องด้วยเศรษฐกิจของประเทศไทยได้มีการพัฒนาและเติบโตอย่างต่อเนื่องทำให้ค่าเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อประชากร 1 คนอยู่ที่ประมาณ 6,000 ดอลลาร์ แต่ในทางกลับกัน ด้วยอัตราการว่างงานที่ต่ำกว่า 1 เปอร์เซ็นต์ของไทยและอัตราการเกิดของประชากรที่ลดน้อยลง ส่งผลให้แรงงานในภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มที่จะลดลงด้วย หากประเทศไทยจะเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่พึ่งพาอุตสาหกรรมประเภทใช้แรงงานที่มีมูลค่าเพิ่มในอัตราที่ต่ำลงเรื่อยๆ นั้นจะส่งผลให้ประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะติด “กับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง” ดังนั้น การที่จะพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยให้เจริญเติบโตแบบก้าวกระโดดได้นั้น จะต้องมีการเพิ่มมูลค่าของอุตสาหกรรมซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้ ทางฝ่ายญี่ปุ่นได้เล็งเห็นว่าญี่ปุ่นสามารถที่จะให้การสนับสนุนกับทางฝ่ายไทยได้ในหลายด้าน อาทิเช่น ข้อเสนอเชิงนโยบายที่มาจากกิจกรรมทางด้านนวัตกรรม “Innovation Workshop” เมื่อ 2 ครั้งที่ผ่านมา รวมถึงการสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าของอุตสาหกรรมในไทยผ่านทางความร่วมมือทางด้านอุตสาหกรรมอาหารและการเกษตรควบคู่ไปกับการสนับสนุนการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมของบริษัทในเครือญี่ปุ่น

(เป้าหมายที่ 2) การให้ความร่วมมือในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา

การลงทุนเพื่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคล และการทำการวิจัยและพัฒนา (R&D) นับว่าเป็นสิ่งที่มีเป็นอย่างยิ่งต่อการเพิ่มมูลค่าของภาคอุตสาหกรรม ดังเช่น เมื่อไม่นานมานี้ บริษัทญี่ปุ่นได้ก่อตั้งหน่วยงานเพื่อการวิจัยและพัฒนาขึ้นในประเทศไทย ซึ่งสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นจะสนับสนุนอย่างต่อเนื่องโดยประสานความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรม ภาคการศึกษาและภาครัฐ อาทิเช่น การจัดให้มีการประชุม “Round Table Conference on Human Resources Development” ถึง 2 ครั้ง การวางมาตรการในเรื่อง “ความคิดริเริ่มด้านความร่วมมือพัฒนาทรัพยากรบุคคลระหว่างไทย-ญี่ปุ่น” รวมถึงการให้ความสนับสนุนสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นซึ่งเป็นสถาบันที่สร้างผลงานออกมาอย่างยาวนาน และต่อเนื่อง นอกจากนี้ ญี่ปุ่นยังมีแนวคิดที่จะให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาด้านการฝึกฝน

และพัฒนาแรงงานฝีมือซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเพิ่มพูนคุณภาพและปริมาณของทรัพยากรบุคคล ทางด้านวิศวกรรม โดยให้การสนับสนุนในเรื่องระบบการทดสอบวัดระดับฝีมือและระบบจัดลำดับคุณภาพการศึกษาทางด้านวิชาชีพ

และเมื่อไม่นานมานี้ การให้ความร่วมมือในด้านการศึกษาและการวิจัยระหว่างประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทยนั้นมีจำนวนเพิ่มขึ้น อย่างเช่น มหาวิทยาลัยและองค์กรทางด้านการวิจัยของประเทศญี่ปุ่นหลายแห่งได้เข้ามาจัดตั้งสำนักงานวิจัยขึ้นในประเทศไทย ญี่ปุ่นมีแนวคิดที่จะส่งเสริมความร่วมมือในด้านดังกล่าวนี้ผ่านเครือข่ายพันธมิตรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงส่งเสริมให้คนไทยมีความสนใจในประเทศญี่ปุ่นมากขึ้นโดยการเพิ่มจำนวนผู้ศึกษาภาษาญี่ปุ่น และผู้เข้าทดสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น รวมทั้งเพิ่มจำนวนนักศึกษาไทยที่เข้ามาเรียนในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งจะนำไปสู่การเชื่อมโยงในการเข้าทำงานในบริษัทญี่ปุ่น

(เป้าหมายที่ 3) การให้ความร่วมมือด้านการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ

ความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นนั้น ถือได้ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น และได้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นอย่างดีมาโดยตลอด ประเทศญี่ปุ่นนับเป็นประเทศที่เข้ามาลงทุนในไทยมากเป็นอันดับต้นๆ โดยมีบริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทยประมาณ 5,000 บริษัท และมีบริษัทของสมาชิกของหอการค้าญี่ปุ่น-กรุงเทพฯ มากกว่า 1,730 บริษัท ซึ่งนับได้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศฐานการผลิตที่ใหญ่ที่สุดในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของญี่ปุ่นซึ่งกล่าวได้ว่าประเทศญี่ปุ่นมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย

ดังนั้น การที่ประเทศไทยจะเป็นประเทศที่น่าลงทุนตลอดไปนั้นจำเป็นต้องมีการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางด้านธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความมั่นใจด้านความโปร่งใสของขั้นตอนภาษีศุลกากร ความมั่นใจด้านมาตรฐานความเท่าเทียมกันในการดำเนินงานด้านการจัดเก็บภาษี การปรับปรุงแก้ไขกระบวนการมาตรการลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นเรื่องที่ทางรัฐบาลญี่ปุ่นใคร่อยากฝากถึงรัฐบาลไทย นอกจากนี้ ประเทศญี่ปุ่นมีความตั้งใจที่จะช่วยสนับสนุนในเรื่องต่างๆ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจัดตั้งสำนักงานใหญ่ของบริษัทต่างๆ ในประเทศไทย หรือการพัฒนาระบบงานด้านศุลกากรระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งทางสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นในประเทศไทยมีความยินดีให้ความช่วยเหลือแก่บริษัทญี่ปุ่นโดยให้การสนับสนุนงานในด้านต่างๆ พร้อมๆ กับการทำหน้าที่เป็นตัวกลางเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลไทยกับกลุ่มบริษัทญี่ปุ่นต่อไป

เสาหลักที่ 2 : เป้าหมายในสาขาเฉพาะ

(เป้าหมายที่ 4) การให้ความร่วมมือด้านโครงสร้างพื้นฐานที่มีศักยภาพสูงและส่งเสริมการเชื่อมโยง

การที่จะบรรลุถึงเป้าหมายจากการรวมตัวของประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนให้ภูมิภาคโดยรวมนั้น จำเป็นต้องมีการเชื่อมโยงภูมิภาคในพื้นที่ต่างๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งได้แก่ การเชื่อมโยงทางด้านถนน สะพาน ทางรถไฟ และเครือข่ายสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งจะก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งสินค้าและบุคลากร และจะเป็นการพัฒนาพื้นที่โดยรอบเส้นทางยุทธศาสตร์สายเศรษฐกิจ นอกเหนือจากนี้ ประเทศไทยยังต้องมีการพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานที่มีศักยภาพสูงซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการเชื่อมโยงทั้งในประเทศกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อเป็นการผลักดันประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงโดยมุ่งเน้นการจัดสรรแบ่งงานภายในภูมิภาคให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ ทางญี่ปุ่นยินดีที่จะให้การสนับสนุนในการพัฒนาด้านปัจจัยพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้ระบบโครงสร้างพื้นฐานของประเทศญี่ปุ่นที่ได้รับความน่าเชื่อถือ ปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการดำเนินงานซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานความต้องการของผู้บริโภค หากยึดหลักการคำนวณต้นทุน เทคโนโลยีของญี่ปุ่นนั้นมีความคุ้มค่ามากกว่าและสิ้นเปลืองน้อยกว่าในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งญี่ปุ่นได้ให้ความสำคัญในการสนับสนุนความร่วมมือด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างเต็มที่ เช่น การพัฒนารถไฟในเมือง, รถไฟทางไกล, การพัฒนาโครงการทวาย, ดาวเทียมสังเกตการณ์บนพื้นโลก, การใช้ประโยชน์จากข้อมูลเชิงพื้นที่ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) นอกจากนี้ ทางฝ่ายญี่ปุ่นยังพร้อมให้ความร่วมมือในการเชื่อมโยงทั้งด้านกายภาพ ด้านกฎระเบียบ และด้านประชาชนร่วมกันผ่านแนวความคิดริเริ่มของ “Japan-Mekong Connectivity Initiative” รวมทั้งมุมมองทางด้านการป้องกันภัยพิบัติที่พร้อมให้ความร่วมมือต่อมาตรการป้องกันน้ำท่วมให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้รวมถึงมาตรการการป้องกันภัยแล้งโดยมีการพัฒนาและปรับปรุงระบบการบริหารจัดการน้ำ เป็นต้น

(เป้าหมายที่ 5) การให้ความร่วมมือด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ในปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีแนวโน้มการใช้พลังงานเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในอนาคตนั้นคาดว่าจะการผลิตก๊าซธรรมชาติภายในประเทศจะลดน้อยลง สิ่งที่ทำนายในมุมมองด้านการพัฒนาแบบยั่งยืนคือการอนุรักษ์พลังงานโดยมีการแสวงหาแหล่งพลังงานอันหลากหลายจากแหล่งต่างๆ มาทดแทน และการส่งเสริมการประหยัดพลังงาน รวมทั้งการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ หรือ CO₂ ซึ่งยังคงเป็นปัญหาตามปริมาณการใช้พลังงานที่เพิ่มมากขึ้น โดยมีสาเหตุจากการเพิ่มปริมาณของเสียที่มากขึ้นและมีการกำจัดของเสียที่

ไม่ถูกหลักการ ก่อให้เกิดปัญหาด้านมลภาวะทางสุขภาพและสิ่งแวดล้อมขึ้น

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ สถานทูตญี่ปุ่นมีแนวคิดที่จะจัดตั้ง“เวทีสนทนา”ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งจะเชิญบริษัทที่เกี่ยวข้องกับการใช้พลังงานเข้าร่วมด้วย โดยใช้กรอบ “Energy Policy Dialogue” ระหว่างรัฐบาลญี่ปุ่นและรัฐบาลไทยที่มีอยู่ สำหรับเรื่องมาตรการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์นั้น อยากให้มีการส่งเสริมในรูปแบบโครงการที่มีลักษณะเฉพาะภายใต้ความร่วมมือแบบทวิภาคีไทย-ญี่ปุ่น หรือที่เรียกว่า กลไกเครดิตร่วม (JCM) โดยทางฝ่ายญี่ปุ่นจะสนับสนุนเรื่องการพัฒนาพื้นที่ด้านหน้าสถานีรถไฟ รวมทั้งการจัดตั้งสมาร์ตซิตี้โดยจะพิจารณาให้มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมเพื่อให้สังคมมีการใช้พลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ทางฝ่ายญี่ปุ่นยังพร้อมที่จะส่งเสริมและให้ความร่วมมือในเรื่องการกำจัดของเสียผ่านการสร้างแนวทางความร่วมมือในด้านการบริหารจัดการของเสียรวมถึงการแบ่งปันความรู้และประสบการณ์

(เป้าหมายที่ 6) การให้ความร่วมมือสนับสนุนการยกระดับของอุตสาหกรรมบริการ

จากอัตราส่วนของจำนวนแรงงานและระดับมาตรฐานของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของอุตสาหกรรมบริการในประเทศไทยยังคงมีอัตราที่ต่ำอยู่ ดังนั้น ในการที่จะเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของไทยได้นั้น ควรจะต้องมีการขยายและยกระดับอุตสาหกรรมบริการเนื่องจากงานทางด้านบริการในหลายๆส่วนเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในกิจกรรมทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมทั่วไป

ทั้งนี้ ญี่ปุ่นได้คำนึงถึงการให้ความสนับสนุนช่วยเหลืออย่างเต็มที่โดยผ่านการพิจารณาหารือกับฝ่ายไทยในรูปแบบต่างๆ เช่น ทางด้านสื่อประชาสัมพันธ์หรือสนทนากิจและการดูแลสุขภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมแบบใหม่ รวมไปถึงทางด้านการเงิน การคมนาคม การไปรษณีย์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ที่นับว่าเป็นการสนับสนุนทางด้านเศรษฐกิจโดยทั่วไปอีกด้วย

(เป้าหมายที่ 7) การให้ความร่วมมือแก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและผู้ประกอบการใหม่

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น มีการประกอบธุรกิจที่สร้างสรรค์ในหลายสาขาด้วยกัน ซึ่งในแต่ละสาขาธุรกิจจะสร้างรากฐานทางเศรษฐกิจด้วยการสนับสนุนโอกาสในการทำธุรกิจโดยให้บุคคลากรนั้นๆเป็นผู้ดึงเอาศักยภาพในการทำธุรกิจของตนที่มีอยู่ออกมา ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้ถือเป็นหัวใจสำคัญของ“ห่วงโซ่อุปทาน” ในประเทศไทย ทั้งนี้ทางสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นมีความตั้งใจที่เปิดรับฟังความคิดเห็นและความต้องการรวมถึงการพิจารณาให้การสนับสนุนทางการเงินแก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและผู้ประกอบการใหม่ให้มากขึ้น

นอกจากนี้ ทางรัฐบาลไทยได้เล็งเห็นว่า “นวัตกรรม” นั้นเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำประเทศไทยสู่ “ประเทศอุตสาหกรรมชั้นสูง” จึงได้สนับสนุนกลุ่มผู้ประกอบการใหม่ที่จะมาเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญใน

กระบวนการนี้ ด้วยเหตุนี้สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นซึ่งมีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งในการสานสัมพันธ์กับประเทศกำลังพัฒนาในด้านอุตสาหกรรมใหม่ผ่านกิจกรรมที่เรียกว่า “Embassy Pitch” จะร่วมมือกับทางรัฐบาลไทยไปพร้อมๆกับการประสานความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจรายใหม่และผู้ประกอบการธุรกิจรายใหญ่ทั้งหลายรวมทั้งญี่ปุ่นและไทย

เสาหลักที่ 3

(เป้าหมายที่ 8) การให้ความร่วมมือในการก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ และการสร้างความรู้สึกลดภัยและมั่นคงแก่ผู้คนในสังคม

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 ที่ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ประเทศไทยจำเป็นต้องวางแนวทางในการรับมือและปรับตัวต่อสภาพสังคมแบบใหม่ที่มีจำนวนประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นมาเป็นจำนวนมาก อีกทั้งเพื่อสร้างความรู้สึกลดภัยและมั่นคงแก่ประชากรทุกระดับในสังคม ประเทศไทยยังคงมีโจทย์อื่นๆที่ท้าทายอีก อาทิเช่น การสร้างเสริมสุขภาพ การปรับปรุงสภาพแวดล้อมการทำงานของแรงงาน การสร้างความปลอดภัยในการจราจร การแก้ปัญหาการจราจรที่ติดขัด การดูแลผู้สูงอายุ รวมไปถึงการสร้างงานให้แก่ผู้สูงอายุและผู้พิการ เป็นต้น

ท่ามกลางโจทย์ดังกล่าว ประเทศญี่ปุ่นมีความยินดีให้การช่วยเหลือแก่ประเทศไทยด้วยการแลกเปลี่ยนมุมมองและประสบการณ์ด้านงานพัฒนา ในรูปแบบของการสัมมนาหรือการสนับสนุนความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญของประเทศญี่ปุ่น ผ่านโครงการความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจแบบให้เปล่าเพื่อพื้นฐานและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งเป็นโครงการที่ดำเนินงานภายใต้แนวคิดที่ต้องการปกป้องชีวิตและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ให้พ้นจากภัยคุกคาม และเน้นการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์

เสาหลักที่ 4

(เป้าหมายที่ 9) 130 ปี ความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-ญี่ปุ่น

ในปี พ.ศ. 2560 ซึ่งจะครบรอบ 130 ปี ของการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น สถานทูตญี่ปุ่นมีแนวคิดที่จะจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ทางด้านวัฒนธรรมและการศึกษาและกิจกรรมอันหลากหลายอื่นๆ ซึ่งไม่จำกัดแค่เพียงในพื้นที่ของกรุงเทพมหานครเท่านั้น แต่ยังมีแนวคิดที่จะจัดกิจกรรมไปยังท้องถิ่นต่างๆ ในไทยให้มากขึ้นด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองปีแห่งความสัมพันธ์นี้ โดยคำนึงถึงสถานการณ์ในสังคมไทยหลังการสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช นอกจากนี้ ยังมีแนวคิดที่จะให้การสนับสนุน กิจกรรมทางด้านกีฬา เพื่อเป็นการ

เตรียมความพร้อมไปสู่การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกและพาราลิมปิก ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ในปี พ.ศ. 2563 อีกด้วย และในปี พ.ศ. 2560 ที่จะมาถึงนี้ สถานทูตญี่ปุ่นจะขอใช้โอกาสนี้สร้างความเข้าใจซึ่งกัน และกัน รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นในระดับประชาชนโดยจะมีการสนับสนุนการแลกเปลี่ยน กันในด้านต่างๆ เช่น การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของเยาวชน การท่องเที่ยว และหน่วยงานบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

เสาหลักที่ 5

(เป้าหมายที่ 10) การตระหนักถึงการบริการงานด้านกงสุลให้แก่กลุ่มบริษัทญี่ปุ่นในแถบ ตะวันออก

เนื่องจากกลุ่มบริษัทญี่ปุ่นได้มีการขยายนิคมอุตสาหกรรมในแถบตะวันออกของไทยมากขึ้นจึงทำ ให้ประชากรญี่ปุ่นที่มาแจ้งถิ่นที่อยู่กับสถานทูตญี่ปุ่นมีจำนวนเพิ่มขึ้นถึง 3 เท่าในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ประกอบกับได้มีการจัดตั้งสมาคมญี่ปุ่นชลบุรีระยองและตามมาด้วยโรงเรียนญี่ปุ่นศรีราชา

ด้วยเหตุนี้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ชาวญี่ปุ่นที่อาศัยอยู่ในแถบตะวันออกและเพื่อ เป็นการสนับสนุนการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของกลุ่มบริษัทญี่ปุ่นให้เดินหน้าต่อไป จึงมีการ พิจารณาจะจัดตั้งสถานกงสุลใหญ่ในจังหวัดชลบุรีอีกด้วย

* * *

ในฐานะ “ทีมชะโดะชิมะ” สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทยจะขอตั้งใจทำงานตาม แผนงานที่ได้วางไว้อย่างสุดความสามารถ ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นว่าประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นจะมี ความเกื้อกูลและมีความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นไป